

τυμπανοκρουσία

τυμπανοκρουσία, η, ουσ. [<τύμπανον + κρούση + κατάλ. -ία], η τυμπανοκρουσία· συνήθως στον πλ. **οι τυμπανοκρουσίες**, έντονη, επίμονη και επιδεικτική προβολή, διαφήμιση ενός γεγονότος: «παρ' όλες τις τυμπανοκρουσίες της κυβέρνησης για μείωση της τιμής των υγρών καυσίμων, οι τιμές παρέμειναν σταθερές»·

- *χωρίς τυμπανοκρουσίες*, χωρίς μεγάλη προβολή και διαφήμιση, χωρίς θόρυβο: «η κυβέρνηση ανακοίνωσε χωρίς τυμπανοκρουσίες τη μείωση του πληθωρισμού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας